

„Uwielbiaj, duszo moja, sławę Pana mego,
chwal Boga Stworzyciela tak bardzo dobrego.
Bóg mój, zbawienie moje, jedyna otucha,
Bóg mi rozkoszą serca i weselem ducha.

Bo mile przyjąć raczył swej sługi pokorę,
łaskawym okiem wejrzał na Dawida córę.
Przeto wszystkie narody, co ziemię osiędą,
odtąd błogosławioną mnie nazywać będą.

Bo wielkimi darami uczczonom od Tego,
którego moc przedziwna, święte Imię Jego.
Którzy się Pana boją, szczęśliwi na wieki,
bo z nimi miłosierdzie z rodu w ród daleki!”

